

ΘΕΜΑΤΑ

Κοινωνία

Βραβείο Civis 2006 στην Ελένη Τορόση

Βραβεία Civis 2006 του ARD: Νικήτρια του τμήματος ραδιοφωνική εκπομπή μεγάλης διάρκειας αναδείχθηκε η Ελένη Τορόση με το τριαντάλεπτο κομμάτι της “Τα παιδιά βαλίτσα. Η δεύτερη εγκαταλειμμένη μεταναστευτική γενιά”.

Τα βραβεία Civis είναι από τις σημαντικότερες διακρίσεις για δημοσιογράφους των οπτικοακουστικών ΜΜΕ στη Γερμανία. Ο διαγωνισμός που διεξάγεται ετησίως υπό την αιγίδα της Γερμανικής Ραδιοτηλεοπτικής Κοινοπραξίας (ARD), βραβεύει τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές “που συμβάλουν στη συμβίωση των μεταναστευτικών κοινωνιών της Ευρώπης”. Από τις 354 φετινές συμμετοχές είχαν συμπεριληφθεί στην τελική λίστα των υποψηφίων 8 ραδιοφωνικές και 8 τηλεοπτικές παραγωγές - μεταξύ αυτών και τρεις Ελλήνων δημοσιογράφων. Νικήτρια του τμήματος ραδιοφωνική εκπομπή μεγάλης διάρκειας αναδείχθηκε η Ελένη Τορόση με το τριαντάλεπτο κομμάτι της “Τα παιδιά βαλίτσα. Η δεύτερη εγκαταλειμμένη μεταναστευτική γενιά”.

„Είμαι πολύ συγκινημένη“, δήλωσε μετά την απονομή η Ελένη Τορόση. „Δεν το περίμενα ότι θα πάρω το βραβείο. Το ήθελα βέβαια, αλλά δεν το περίμενα.”

Με μία πολύ προσωπική και συναισθηματική προσέγγιση, όπως εκτίμησε η επιτροπή του διαγωνισμού, η Ελένη Τορόση κατάφερε να επαναφέρει στην επιφάνεια χαμένες μνήμες. Μνήμες που είχαν αποθήσει για δεκαετίες τα εγκαταλειμμένα παιδιά των „γκάσταρμπάιτερ“ από την Ελλάδα, την Τουρκία, την Ιταλία την Ισπανία.

Πολλοί μετανάστες είχαν αφήσει τότε στην δεκαετία του '60 και του '70 τα παιδιά τους στους παππούδες και στις γιαγιάδες για να έρθουν στη Γερμανία να δουλέψουν. „Πολλές φορές“, θα πει η Ελληνίδα δημοσιογράφος, „δεν υπήρχαν ούτε παππούς ούτε γιαγιά, υπήρχαν μόνο οι γείτονες. Τα παιδιά λοιπόν έμεναν πίσω σε άδεια χωριά μόνο με τους γέρους.” Μετά από χρόνια, οι πλέον ξένοι για τα παιδιά τους γονείς, τα έφεραν κοντά τους στη Γερμανία. Η τραυματική όμως εμπειρία της εγκατάλειψης από τους γονείς και η αποξένωση από αυτούς οδήγησε αυτά τα παιδιά στην απώλεια της μνήμης γι' αυτή την περίοδο της ζωής τους. Αυτή η απώθηση τους δημιούργησε όμως νέα προβλήματα. „Είναι μεγάλη απώλεια“, λέει η Ελένη Τορόση, „όταν ένας άνθρωπος δεν θυμάται τίποτα απολύτως, όταν εκεί που ήταν η παιδική του ηλικία έχει μια τρύπα. Το βλέπω στον εαυτό μου: η παιδική μας ηλικία είναι κάπου η πατρίδα μας. Αν την ξεχάσουμε είναι σαν μην έχουμε έδαφος κάτω από τα πόδια μας.”

Η δημοσιογράφος και συγγραφέας Ελένη Τορόση είναι γνωστή στους Έλληνες της Γερμανίας. Παλιότερα από το μικρόφωνο της ελληνικής εκπομπής του Μονάχου και τώρα της ελληνικής εκπομπής της Φρανκφούρτης. Τα τελευταία χρόνια κάνει ρεπορτάζ και για το γερμανικό πρόγραμμα της Βαυαρικής ραδιοφωνίας. Αυτό το άνοιγμα τη βοήθησε „να ανοιχτεί“ και η ίδια στη γερμανική κοινωνία, να αντιμετωπίσει το μεταναστευτικό ζήτημα από την οπτική γωνιά των αλλοδαπών, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους.

Πιο έντονα εκφράζεται αυτή η στάση στα ρεπορτάζ των δύο άλλων δημοσιογράφων ελληνικής καταγωγής που βρέθηκαν μεταξύ των υποψηφίων. Τόσο η Βίκυ Κατόπη όσο και ο Παγώνης Παγωνάκης έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει στη Γερμανία. Και οι δύο ασχολούνται στις εκπομπές τους με θέματα που δεν έχουν καμία σχέση με την ελληνική παροικία. Η Βίκυ Κατόπη σε μια ραδιοφωνική παραγωγή μεγάλης διάρκειας ασχολείται με τις διακρίσεις και προκαταλήψεις που αντιμετωπίζουν

μουσουλμάνες πτυχιούχοι πανεπιστημίων στη Γερμανία. Στο ρεπορτάζ εξιστορείται η σταδιοδρομία τριών μουσουλμάνων γυναικών από το σχολείο, το πανεπιστήμιο ως την επαγγελματική τους αποκατάσταση. Εκτενής αναφορά γίνεται και στον προσωπικό τους αγώνα όχι μόνο ενάντια στις προκαταλήψεις των οικογενειών τους για το ρόλο της γυναίκας, αλλά και των προκαταλήψεων της γερμανικής κοινωνίας που θέλει να βλέπει τη μουσουλμάνα ως θύμα. Το παράδειγμα των τριών γυναικών ανατρέπει αυτήν την εικόνα και δείχνει αλλοδαπές γυναίκες που αφενός αποκτούν την αναγνώριση των δικών τους και αφετέρου ενσωματώνονται στη γερμανική κοινωνία.

Μια τελείως διαφορετική περίπτωση εξετάζει στο 45λεπτο τηλεοπτικό του ρεπορτάζ ο Παγώνης Παγωνάκης. Η έρευνά του στη Γερμανία και στην Αφρική διήρκεσε πάνω από ένα χρόνο. Το ντοκιμαντέρ ασχολείται με έναν Αφρικανό που βρέθηκε καμένος μέσα σε ένα αστυνομικό κελί της ανατολικογερμανικής πόλης Dessau. Τα ερωτήματα που θέτει ο Παγώνης Παγωνάκης στην ταινία αμφισβητούν την επίσημη εκδοχή των γερμανικών αρχών ότι ο κρατούμενος αυτοπυρπολήθηκε, χωρίς να είναι όμως και σε θέση να αποδείξει το αντίθετο.

Αυτήν ακριβώς την κριτική ματιά του δημοσιογράφου θέλουν να ενισχύσουν τα βραβεία Civis, έχοντας ως απώτερο στόχο την ευαισθητοποίηση της γερμανικής κοινωνίας για τα φαινόμενα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας στην Ευρώπη.

(Περισσότερες πληροφορίες στην ιστοσελίδα <http://www.wdr.de/tv/civis>)

Βερολίνο, Παναγιώτης Κουπαράνης

Ημερομηνία 12.05.2006

Μοιραστείτε το [Αποστολή](#) [Facebook](#) [Twitter](#) [google+](#) [Περισσότερα...](#)

Εκτύπωση [Εκτύπωση της σελίδας](#)

Permalink <http://dw.de/p/Avpw>

[Περισσότερα άρθρα](#)

PODCAST 28.01.2012

Το 15 % των παιδιών απειλούνται από τη φτώχεια 15.11.2011

Από το 1965 ο αριθμός των γεννήσεων στη Γερμανία έχει μειωθεί στο μισό, από τα 1,3 εκατομ. στις 680.000 ετησίως. Το ίδιο διάστημα ο αριθμός των παιδιών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, έχει 16πλασιαστεί...

Κατάχρηση φαρμάκων από τους Γερμανούς 04.11.2011

Λανθασμένη χρήση και υπερβολική κατανάλωση φαρμάκων από τους Γερμανούς διαπιστώνουν από κοινού η Παγγερμανική Ένωση Φαρμακοποιών, η Γερμανική Ολυμπιακή Ένωση και η ADAC. Το 1,5 εκ. φτάνουν οι εξαρτημένοι από φάρμακα